

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Guilielmi Adolphi Scribonii, Ex Aristotele Et Aliis
summis philosophis repetita**

Scribonius, Wilhelm Adolf

Hanoviae, 1593

VD16 S 5114

2 Quid Fiducia

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56572)

JOANNIS RODINGI ETHI-
CÆ LIBER SECUNDUS, DE
FORTITUDINE.

CAP. I.

Quid Fortitudo & quotuplex?

Fortitudo, est virtus animum corro-
borans.

Fortitudo est Fiducia & magnani-
mitas: aut patientia & constantia.

CAP. II.

De Fiducia.

Fiducia, est Fortitudo animum bo-
narum rerum expectatione erigens.

Sic Jobus magna quinimó maxima fiducia *Jobi cap. 13.*

præditus fuit, unde dixit, etiamsi me Dominus

occiderit, tamen in eo sperabo. Sic regius ille *Psalmo 6.7*

Propheta David omnem suam fiduciam, & *& aliis se-*

spem in solo Deo tanquam summo bono col-
locavit. Nec Ethnicis, & gentilibus sua fidu-
cia defuit, unde Ovidius, quamvis in summis

animi periculis, & angustiis constitutus fuerit,

tamen vitæ suæ statum aliquando feliciorem

fore, sibi omnino persuasit, hinc ait:

Spes igitur pœna menti, Græcine, levanda

Non est ex toto nulla relictæ meæ.

Hæc Dea, cum fugerent sceleratas numina terras

In Diis in visa sola remansit humo.

*Lib. 2. De
Ponto.*

*Hac facit ut videat cum terras undiq; nullas
 Naufragus, in medijs brachia jactet aquis.
 Hac facit ut vivat fossor, quoq; compede vincitur,
 Liberaq; á ferro crura futura putet.
 Sape aliquem solers medicorum cura reliquit,
 Nec spes huic vena deficiente cadit.
 Cernere dicuntur clausi sperare salutem,
 Atque aliquis pendens in cruce vota facit.
 Hac Dea quam multos laqueo sua colla ligantia
 Non est proposita passa perire nece.
 Me quoq; conantem gladio finire dolorem
 Arguit, injecta continuitq; manu.*

Et Tibullus:

*Jam mala finissem letho, sed credula vitam
 Spes fovet, & melius cras fore, semper ait.
 Spes alit agricolas; spes sulcis credit aratris
 Semina, qua magno fœnore reddit ager.
 Hac laqueo volucres, atq; hac arundine pisces,
 Cùm tennes hamos abdidit ante cibum.
 Spes etiam valida solatur compede vincitum,
 Crura sonant ferro, sed canit inter opus.*

CAP. III.

De Magnanimitate.

Magnanimitas, est fortitudo excellens
 atque invicti animi, ad res magnas ge-
 rendas.

Gen. ca. 14 Sic Abrahamus magnanimus fuit, dum cum
2. Sam. cap. trecentis viris regem Sodomæ & Gomorræ,
 30. & Ze-